

A területen már a 12. századtól temető volt a középkori templom körül és egészen 1777-ig temetkeztek a környéken. Mivel a temetőt kerítés vette körül, kiterjedése nem változott, a különböző korok halottait egymásra temették. A többrétegű temetőt a 18. század második felében az új templom és a plébánia építéskor végzett földmunkák során megbolygatták. Sok szórvány emberi csont került a felszínre (melyek a környéken ma is mindenütt fellelhetőek). Ekkor helyezték el az elbontott középkori ház padlózatán a most előkerült emberi csontmaradványokat.

SIKLÓSI GYULA

40. Budapest, I. Csónak utca 1–3.

Kö, Tö

A részletes jelentést lásd a 99. oldalon.

TÓTH ANIKÓ

41. Budapest, I. Kapisztrán tér, Mária Magdolna (volt helyőrségi) templom

Kk

Az újonnan építendő helyőrségi templom előkészítő munkájaként a helyreállított háromhajós templom hajójának K-i felében folytattunk 2001 májusától októberig régészeti kutatásokat. A korábbi feltárások alaprajzi megfigyelésének pontosítása, kiegészítése, dokumentálása megtörtént. A főhajó területén az eredeti sziklafelszín igen mélyen találtuk meg, elképzelhető, hogy itt egy árok húzódott. A 2001-es ásatás során 36 db sírt tártunk fel.

BENCZE ZOLTÁN

42. Budapest, I. Kapucinus utca 4–6.

LT, Á, Kk, Tö

A Budapesti Történeti Múzeum Középkori osztálya előzetes régészeti szondázó kutatást végzett a telken 2001. november 5–26. között abból a célból, hogy a terület régészeti jelenségeit, azok elhelyezkedését és szintviszonyait felderítse, és meghatározza a teljes régészeti feltárást igénylő terület nagyságát, illetve a teljes feltáráshoz várható időtartamát.

A telken korábban földszintes lakóház állt, amelyet néhány éve lebontottak.

A szondázó feltárást a Kapucinus u. 4. szám alatti telken végeztük el. A telek közepén, az utcán merőleges irányban, 3 m széles, 20 m hosszú kutatóárkot nyitottunk. Az árok K–Ny-i irányban húzódott a telek K-i végében lévő kőfaltól a Ny-i végében lévő támfalig. A pontosabb dokumentálás és a munkamenet egyszerűsítése kedvéért az árkot 4 szelvényrészre osztottuk.

Az 1. szelvényben a sárga agyagos altalaj a lebontott újkori ház lebetonozott járósíntje alatt 50 cm-re kezdődött. A szelvény É-i oldalától 45 cm-nyire azonban ebbe az agyagba a 14–15. század folyamán egy

meszes habarccsal tapasztott, tört köves falú pincét építettek, amely pince 40 cm széles falának visszabontott csonkját a szelvény ÉK-i sarkában megtaláltuk. Ennek a pincének a falait a török korban visszabontották és földdel tapasztott nagyméretű kövekből rakták újra, majd így használták. Ez a pincehelyiség azonban beomlott, ekkor egy kisebb részt elrekesztettek belőle, és egy újabb, földdel tapasztott tört köves, 35–40 cm széles falazatot építettek. Ez utóbbi pincét tártuk fel a szelvény DK-i negyedében. A pince mindhárom használati periódusában feltételezhető, hogy a bejárat az utcáról nyílt. A pincéket laza, barna, kő-, és téglatörmelékkel töltötték fel, amely török kori kerámiát és sok vaszerszámot tartalmazott. A szelvény DK-i sarkában 260 cm, DNy-i sarkában 180 cm és É-i sávjában 55 cm mélységben találtuk meg az altalajt.

A 2. szelvényben az É-i sávban ugyancsak magasan, 0–40 cm mélyen volt a sárga agyag altalaj. Az agyagba itt is volt egy középkori építésű pince. Széles tört kövekből összeállított falát kavicsos habarccsal kötőanyag tartja össze. A pince É-i fala 30 cm széles, K–Ny-i irányban húzódik, téglából rakott dongaboltozatának csak legalább, ferdén rakott sora maradt meg. K-i falát a török korban 185 cm mélységig visszabontották, a falcsonkot a szelvény K-i sávjában bontottuk ki. A pince Ny-i fala a kutatóárok Ny-i fala, D-i fala a kutatóárok D-i fala alatt húzódik. A pince hossza kb. 5 m, szélességét egyelőre nem ismerjük. Sárga, agyagos betöltése török kori kerámiát tartalmazott. A felszíntől 250 cm mélyen egy 10 cm széles agyagszint alatt vékony, szürke, hamus puszta réteget találtunk, ez alatt egy 40 cm vastag sötétbarna, törmelék, humuszos réteg húzódott, ami 14–15. századi kerámiát tartalmazott. A pince betömött földjébe egy nagyméretű, ovális alakú gödröt ástak, melynek széle égett, faszenes volt. Betöltése vastag, paticsos, égett földtömeget és sok török kori kályhaszemet tartalmazott. A szelvény DNy-i negyedében 4, egymásba ázott török kori és egy rájuk ázott négyzetes alakú, újkori szemétdöngör körvonala metszette egymást.

A 3. szelvényben egy nagyméretű, ovális alakú, török kori kerámiát tartalmazó szemétdöngöröt tártunk fel. A gödör K-i és Ny-i oldalán egy-egy vastag (80–100 cm széles), kavicsos habarccsal kötött tört köves építésű faltömb volt. A faltömbök feltételezhetően másodlagosan kerültek erre a helyre, egy közelben levő támfal ostrom alatt megsérült darabjai gurulhattak ide. Környezetükben török kori kerámiát találtunk.

A 3. szelvény Ny-i felében és a 4. szelvény K-i felében egy altalajba ázott Árpád-kori veremház részletét bontottuk ki. Mélysége a mai szinttől számítva 100 cm, sajnos a tereprendezések miatt az eredeti Árpád-kori járósíntet, amibe a házat ásták, nem ismerjük. A ház ÉK-i, ÉNy-i sarkában, valamint É-i falában további két cölöplyukat találtunk. A cölöplyukakat sárga agyaggal tapasztották ki. Tűzhelyre utaló nyomot nem találtunk. A ház betöltött földje a 13. század közepéről származó kerámiát tartalmazott.